

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Ki Sisa

<p>However, My Sabbaths you shall keep—Rashi explains that every instance of “אַךְ” (however) and “רַק” (only) is restrictive, to exclude Shabbat from the work of the Mishkan. The well-known question arises: on the contrary, this seems to be an inclusion regarding Shabbat, extending the prohibition even to the work of the Mishkan.</p>	<p>אַךְ אַתְּ-שְׁבָתוֹתִי תִּשְׁמַרְתִּי, פִּירְשׁ רַשׁ”י כִּל אֲפִינִי וַרְקִינִי מַזְעַטִּין לְמַעַט שְׁבָתִ מַמְלָאַת הַמִּשְׁקָן, וַהֲקַשְׁתָּה מַפּוֹרָסָתִ, אֲדָרְבָּה, הַוָּא רַיבָּי לְגַבְּיָ שְׁבָתִ, שְׁמַרְבָּה לְאָסֹור אַפְּיָן מַמְלָאַת הַמִּשְׁקָן.</p>
<p>However, it is known what is stated in the Zohar—that “Shabbat” is the Name of the Holy One, Blessed be He, for He is complete in every aspect. And since He is complete in all forms of perfection, certainly, nothing is lacking in Him.</p>	<p>אָמָנָם, נַדַּע הָאָמָר בְּזָהָר, מַהוּ שְׁבָת—שְׁמָא דָקְדָשָׁא בְּרִיר הַוָּא, דָאַיָּהוּ שְׁלִים מִפְּלָסְטָרָוִי. וְכַיּוֹן שְׁהָוָא שְׁלִים בְּכָל מִינִי שְׁלִימָוֹת, בָּזְדָאֵי לֹא תִּחְסַר כָּל בָּה.</p>
<p>And behold, one who performs work does so because he requires that thing, and without it, he would be lacking and thus completes his deficiency through it. However, Shabbat, which is complete in every aspect and lacks nothing, has no need for labor to complete any deficiency.</p>	<p>וְהִנֵּה, הַעֲוֹשָׂה מְלָאַתָּה הַוָּא מִפְּנֵי שְׁאַרְיוֹן לְאוֹתוֹ דָבָר, וְזַלְתָּה הַיָּה חָסֵר, וּמְשֻׁלִּים חָסְרוֹנוּ עַל יְדָה. אָמָנָם, שְׁבָת דָאַיָּהוּ שְׁלִים מִפְּלָסְטָרָוִי וְאַיּוֹ חָסֵר כָּלּוּם, אֵין אַזְרִיךְ לְמְלָאַתָּה לְהַשְׁלִים אֵיזָה חָסְרוֹן.</p>
<p>Therefore, our Sages, of blessed memory, said that one should regard it as if all his work is completed and that nothing is lacking. For on Shabbat, the Divinity of the Blessed One extends and reveals itself within the Jewish people, and He is complete in every aspect, in all forms of perfection.</p>	<p>וְלֹכֶן אָמָרָו רַצְלָל, שְׁהָא בְּעַיְינָךְ כָּאַלְוָן כָּל מְלָאַתָּה עֲשֵׂהוּ וְאַיְן מַחְסּוּר דָבָר. שְׁהָרִי בְּשְׁבָת אַלְהוֹתוֹ וְתִבְרָה מַתְפִּשְׁתָּה וּמַתְגָּלָה בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַיָּהוּ שְׁלִים בְּכָל סְטָרָוִי בְּכָל מִינִי שְׁלִימָוֹת.</p>
<p>And if one indicates the opposite, Heaven forbid, he shows that he is not among them and that His presence does not rest upon him, as it were.</p>	<p>וְאֵם מַזְרָה הַפְּרָח ח"ז, מַרְאָה שְׁאַיּוֹן מַהְמָּם, וְאֵין בָּו הַשְּׁרָאָת שְׁכִינָתוֹ כְּבִיכָּל.</p>
<p>However, not only is mundane work prohibited on Shabbat, but even the work of the Mishkan. That is to say, the Mishkan is called such because (Shemot 29:45) "And I will dwell among the Children of Israel," meaning that the Holy One, Blessed be He, dwells within the Jewish people.</p>	<p>אָמָנָם, לֹא לְבַד מְלָאַתָּה הַדִּין אֲסֹורָה בְּשְׁבָת, אַלְאָ אַפְּיָן מְלָאַתָּה הַמִּשְׁקָן. רֹצֶחֶת לְוָמֵד, מִשְׁקָן נִקְרָא עַל שֵׁם (שְׁמוֹת כ"ט:מ"ה) "וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל," שְׁהַקְדּוּשָׁ בְּרוּחָה הוּא שְׁזָקִין בְּתוֹךְ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל.</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Ki Sisa

<p>And a person must be a Mishkan for Him, and if he is not pure from the filth of his sins, he prevents the resting of the Divine Presence, blessed be He, upon him.</p>	<p>האדם צריך להיות משכן אליו, אם לא טהור הוא מחללת עונותיו, ומעכב השראת שכינתו ברוך הוא.</p>
<p>On Shabbat, he must also remove this matter from his heart, and not be distressed about it, but rather, he should keep Shabbat properly and rejoice in the Blessed Name, for before Him, it is the "desire of desires" and joy.</p>	<p>בשבת יסיר מלבו גם דבר זה, שלא יעצב על זה, רק ישמר שבת כהכלתנו וישמח בה תבהר, שלפנינו הוא רועתא דרועתין ושמחה.</p>
<p>And thus, even the work of the Mishkan—that is, performing an action necessary for him to become a Mishkan for Hashem—must also be set aside on Shabbat. This is the meaning of excluding Shabbat even from the work of the Mishkan, which is for the sake of the Mishkan.</p>	<p>ונמצא, אפילו מלאכת המשכן, שיעשה דבר הארץ אליו, שיהा משכן לה'—גם זה ממעט בשבת. וזהו למעט שבת אפילו 滿 מלאכת המשכן, שהוא לצורך המשכן.</p>
<p>However, it is known that the Holy One, Blessed be He, only rests upon one who is humble and of a contrite spirit. Therefore, a person must regard himself as being in the state of "ה" (what) and as nothingness. Then, the Holy One, Blessed be He, who is complete in every aspect, will rest upon him.</p>	<p>אך נודע שאין הקדוש ברוך הוא שורה אלא על דכא ושפלה רוח, על כן צריך האדם להיות בעיניו בבחינת "מ"ה" אין. ואז ישירה הקדוש ברוך הוא, זאינו שלם מכל סטרוי.</p>
<p>And certainly, then, a person will lack nothing, for since he considers himself as nothing, it is impossible to speak of deficiency in something that is "nothing."</p>	<p>ובזאי אין לא יחסר לאדם כלום, כיוון שאיןנו נוחש לקלם בעינינו עצמו, אם כן לא שייר ספרון בזכר שהוא אין.</p>
<p>This is the meaning of "אך" (however), to exclude—to indicate that a person should diminish himself as nothingness. Then, the Divine Presence, which is perfect in all forms of perfection, will rest upon him—even in the sense of the work of the Mishkan, as mentioned above.</p>	<p>זהו "אך"—למעט, שיהा האדם ממעט עצמו כאין, ואז ישירה בו אליהו השלם בכל מיני שלימות, ואפלו מה שהוא מלאכת המשכן כג"ל.</p>
<p>An ignorant person has fear of Shabbat upon him, etc., because on every Shabbat, the aspect of Moshe is revealed, restoring to Israel the two crowns, which are love and awe. This is the extra soul (neshama yetera). Thus, it follows that for every Jew who observes Shabbat, the knowledge in</p>	<p>עם הארץ אימת שבת עליו וכו', מןני שבכל שבת מתגללה בחינת משה, שמחזיר לישראל התרוי עטרין שהם אהבה ויראה, והיא נשמה יתרה. נמצא, מתגללה בכל איש ישראל ששמור שבת הדעת</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Ki Sisa

<p>which love and awe are included is revealed, and this is the aspect of Moshe.</p>	<p>שֶׁבּוּ נְכָלָל אַהֲבָה וַיַּרְאָה, וְהוּא בְּחִינַת מֶשֶׁה</p>
<p>And then, since awe enters him, as stated, he is afraid to lie on Shabbat.</p>	<p>וְאֵז, כִּיּוֹ שָׁבְכָנוּ בּוֹ יַרְאָה כְּאָמֶר, מַתִּירָא לְשָׁקֵר בְּשַׁבָּת</p>
<p>Therefore, anyone who observes Shabbat properly, even if he worships idolatry like the generation of Enosh, is forgiven, for those crowns were merited at the giving of the Torah at Mount Sinai.</p>	<p>וְלֹכֶן, כִּל הַשׁוֹמֵר שַׁבָּת כְּהַלְכַתּוֹ, אֲפִילוּ עֲזַבְד עֲבֹדָה זָרָה כְּדוֹר אַנוֹשׁ—מַוחְלָלִין לוֹ, כִּי אָוֹתָן הַעֲטָרוֹת זָכוּ בְּמִעֵד הַר סִינַי.</p>
<p>For Moshe made a covenant with both those who were present and those who were not present (Devarim 29:14), for all had their root at Sinai and merited the two crowns of love and awe, which is complete knowledge.</p>	<p>כִּי כְּרָת מֶשֶׁה הַבְּרִית "אַת אָשֵׁר יָשַׁנוּ פָּה וְאַת אָשֵׁר אִינְנוּ פָּה" (דברים כ"ט:ז), כִּי פָּלָם פִּיו שָׁרֶשֶׁם בְּסִינַי, וְזַכְוּ לְבֵבּ עַטְרוֹן—אַהֲבָה וַיַּרְאָה—שְׁהָוָא דַּעַת שְׁלָמָם</p>
<p>And on every Shabbat, these crowns are restored to them, so they return to their state at the time of Mount Sinai, when they accepted His Divinity. And this is freedom from the Angel of Death, etc.</p>	<p>וְבְכָל שַׁבָּת, מַתְגָּלָה בְּחִזְיָרֶתָם לָהֶם, הַרְיָה חִזְרָה לִכְמֹן שְׁהָיָי בְּחִינַת מִעֵד הַר סִינַי, שָׁאֵד קְבָלָה אֶלְוֹהֶתָו, וְהוּא חֲרוֹת מַפְלָאָג הַפְּנִיתָה וּכְאֵל.</p>
<p>Likewise, now they attain freedom from the Other Side (Sitra Achra), and this is why anyone who observes Shabbat properly, his aspect was already present at Sinai.</p>	<p>כִּי נָעָשָׂה עַתָּה חֲרוֹת מִסְטָרָא אַחֲרָא, וְזַהֲוָא, כִּל הַשׁוֹמֵר שַׁבָּת כְּהַלְכַתּוֹ—כְּאָשֵׁר תְּהַלְכַתּוֹ, בְּחִינַתּוֹ הִיְתָה בְּסִינַי.</p>
<p>For each person received according to his aspect, and he observes Shabbat until he reaches his original state. Then, even if he worships idolatry like the generation of Enosh, he is forgiven, for he attains freedom from everything, just like at Sinai, and the Sitra Achra has no grasp on him.</p>	<p>כִּי כָל אַחֲד קָבֵל לְפִי בְּחִינַתוֹ, וְהוּא שׁוֹמֵר שַׁבָּת עַד שָׁבָא לְתַהְלָכַתּוֹ, שָׁרֶשֶׁם בְּחִינַתוֹ. אֵז, אֲפִילוּ עֲזַבְד עֲבֹדָה זָרָה כְּדוֹר אַנוֹשׁ—מַוחְלָלִין לוֹ, כִּי נָעָשָׂה חֲרוֹת מִכְלָמָם כְּמוֹ בְּסִינַי, וְאֵין לְסֹטָרָא אַחֲרָא אַחֲיָה כָּל.</p>
<p>And the matter is that when a person transgresses a sin, it is as if he erases that thing from the Torah, and therefore he severely damages it.</p>	<p>וְהַעֲנָנוּ, כִּשְׁאַדְם עֹזֵב עַבְרָה, הָא כְּאֵלָו מַזְקֵק אֶתְנוּ דָבָר מִהְתָּרוֹה, וְלֹכֶן פָּגֵם מִאֵד בָּהָה.</p>
<p>However, there is a level higher than the Written Torah, which is "engraved on the Tablets"—meaning an inscription</p>	<p>אֲכָל יִשׁ בְּחִינַה אֲדוֹלָה מִתְרוֹה שְׁבָכְתָב, שְׁהָוָא "חֲרוֹת עַל הַלְּחָתָה"—לְשׁוֹן פְּקִיקָה, שְׁבָכָה לֹא</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Ki Sisa

<p>(chakikah), to which erasure does not apply, and thus the defect does not reach there.</p>	<p>ש"י ר' מנחם נחום, ואין הפקם מגיע שם.</p>
<p>And this is the aspect of names that cannot be erased, for the defect does not reach them, and Shabbat is conducted through these names. Therefore, it becomes "freedom," etc.</p>	<p>ויזהו בוחינת שמות שאינם נמחקים, שאין הפקם מגיע בהם, ושבת מתנהג בשמות אל, ולכן נעשה חרותות וכו'.</p>
<p>And this is (Shemot 2:11), "And he saw an Egyptian man"—this refers to the Sitra Achra—"striking a Hebrew man," meaning that he afflicts the Hebrew man with blindness to mislead him into an evil path, Heaven forbid.</p>	<p>ויזהו (שמות ב' י"א) "וירא איש מצרי"—הוא הסתרא אחרא—"מכה איש עברי", הוא הכה את איש עברי בסוגרים, להטעתו לדרך רע ח'.</p>
<p>"And he struck the Egyptian and buried him in the sand"—meaning that when Moshe, the aspect of knowledge and Shabbat, arrived, he struck the Egyptian (Sitra Achra) and removed him, concealing him in the governance of the mundane (chol), which is smallness. But on Shabbat, he has no grasp.</p>	<p>וירא את המצרי ויטמנוו" בחול"—פירוש, כיון שבא מטה, בוחינת הדעת, בוחינת שבת, אז הכה את המצרי—הוא הסתרא אחרא—ויטילו, והטמיןו לסתרא הקטנות, אבל בשבת אין לו אחיזה.</p>
<p>Whoever delights in Shabbat is granted an inheritance without boundaries. The matter can be understood through an analogy: A person has a son who behaves immaturely and childishly, yet despite this, he delights in his love for him. This is because he understands and considers that when the child grows and attains wisdom to comprehend the Creator, he will serve Hashem with his intellect.</p>	<p>כל הפעיג את השבת נזמין לו נחלה בלי מצרים. הענן הוא על דרך משל: אדם שיש לו בן שעוזה מעשה נערות וקטנות, עם כל זה משתחווה באבתו, מפני שמבין ומוחשב שכשיגדל יבוא אל השכל להשכיל הבורא, שעבוד הר' בשכלו.</p>
<p>And from the smallness of intellect, one can recognize the greatness that will come afterward. For this reason, he loves him. Similarly, when a person serves Hashem, all intellect and understanding are drawn from the life force of the Holy One, Blessed be He, who bestows wisdom and vitality upon man to serve Him.</p>	<p>ומתוך קטנות השכל נגער האגדולה שיהא אחר כה, ומפני כן אובנו. כן כשהאדם עוזב את ה', ונגנה כל השכל והמוחין נמשיכין מחייתו של הקדוש ברוך הוא, ששופע אל האדם שכל וחיות לעובדו.</p>
<p>And even if a person is in a state of smallness of intellect, Hashem, as it were, takes delight in him because He</p>	<p>ואף שהוא בקטנות השכל, יש לו יכול שעשועים על ידי שזוכה לו</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Ki Sisa

<p>remembers that when he attains great intellect, everything will return to Hashem, and all will be restored to goodness.</p>	<p>שׁכַּשְׁבֹּא לְגָדוֹלָת הַשְּׁכָל, בָּזָא הַכָּל אֶל הָא', וַחֲזֹר הַכָּל לְטוֹב</p>
<p>And this is called a "child of delight" (Yeled Sha'ashuim), for even through childhood, there is delight, as it says: "Whenever I speak of him, I do remember him" (Yirmiyahu 31:19), for through this, he will later attain great intellect.</p>	<p>בָּזָה נִקְרָא "יָלֵד שָׁעַשְׂעִים", שָׁאַפְּ עַל יְדֵי הַיְלָדָת יְשַׁׁלֵּחַ לוּ שָׁעַשְׂעִים, כִּי "מִדֵּי דְּבָרִי בּוּ זְכָר אַזְכָּרָנוּ" (ירמיהו ל"א י"ט), שָׁמַךְהָיָבָא אַחֲרֵכֶת לְגָדוֹלָת הַשְּׁכָל</p>
<p>It follows that all the days of the week are drawn from the life force of the Creator, but through contractions and constrictions, and it is clothed in garments. However, on Shabbat, great vitality flows without any limitation or contraction whatsoever, and it is called "Mochin" (higher consciousness).</p>	<p>נִמְצָא, כִּל יְמִי הַחַל נִמְשָׁכִים מִחִיָּת הַבָּרוּא, אֶבֶל הַוָּא עַל יְדֵי צָמָצּוּמִים וְקָטוּנוֹת, וּמַלְאָכֵשׁ בְּלִבּוּשִׁים. אָמַנָּם בְּשַׁבָּת, נִמְשָׁכִים חִיָּת גָּדוֹלִים בְּלִי מִצְרָר וְצָמָצּוּ "כָּל, וּנְקָרָאים "מוֹחִין</p>
<p>This is because they "restrain" (mochin) and prevent, Heaven forbid, wrongdoing. As in the analogy, when a father stands near his son and watches over him so that he does not act foolishly, he refrains from doing so. But when the father hides his face, the son remains in childish behavior.</p>	<p>מִפְנֵי שָׁהֵם "מוֹחִין" וּמַעֲכָבָיו, רְחַמְמָנוּ לְאַלְמָן. עַל דָּרְכָה מְשָׁל, כַּשְּׁהָאָב עָזֶם אֶל הַבָּן וּמַשְׁמָרוּ שְׁלָא יַעֲשֶׂה דְּבָרִי שְׁטוֹתָת, אִינוּ עוֹשָׂה. אֶבֶל כְּשַׁמְסְתִּיר פָּנָיו, נַשְׁאַר בְּמַעַשֵּׂי קָטָנות</p>
<p>So too, when Hashem bestows Mochin, which is His vitality, He is, as it were, close to man, restraining him from engaging in foolishness.</p>	<p>כָּר כְּבִיכָּל, כְּשַׁהַקְּדוּשׁ בָּרוּא הָא מִשְׁפִּיעַ מוֹחִין, הַן פִּזְוִתּוֹ, נִמְצָא מִתְקַרְבָּא לְהָאָדָם, וּמַזְחָה בְּזַדָּא מַלְעָשָׂות דְּבָרִי קָטָנות</p>
<p>And this is also called "Mochin" from the word "Mechaye" (life-giving), for when the Mochin and vitality arrive, all dross and impurities are pushed away, as it says: "I have erased your transgressions like a cloud" (Yeshayahu 44:22).</p>	<p>וְכֹן נִקְרָאים "מוֹחִין" מַלְשָׁן "מִחְיָה", שְׁכַּשְׁבָּאִים הַמּוֹחִין וּמִתְּחִזְקָת, אֶזְכְּל הַסִּיגִים וּהַפְּסָולִות נְדָחִים, מַלְשָׁן "מִחְיָה" פָּעַב "פָּשָׁעִיגּ</p>
<p>As in the analogy, when a father is angry at his son for acting immaturely and banishes him from his presence, but afterward, when he has compassion on him, his mercy overcomes his anger, and all that was done is neither remembered nor recalled, as if it never was.</p>	<p>עַל דָּרְכָה מְשָׁל, כַּשְּׁהָאָב כּוֹעֵס עַל בָּנוּ מִפְנֵי שְׁעָשָׂה מְעִשָּׂה נְעָרָות, וּמְגַרְשָׂו מִפְנִיו, וְאַחֲרֵכֶת, כְּשַׁמְרָחִים עַלְיוֹן, נִמְשָׁר הַרְחָמָנוֹת אַדוֹנָה הַכְּעָס, וְכָל מָה שְׁעָשָׂה לֹא יִזְכֵּר וְלֹא יִפְגַּד כָּלֵל, לֹא הָיָה</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Ki Sisa

<p>Similarly, when Hashem increases His mercy and bestows an abundance of vitality, all harsh judgments are nullified and erased from the person.</p>	<p>כִּכְבִּיכְלָל, כִּשְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מוֹסִיף הַרְחַמָּנוֹת וַנוּתָן שְׁפָעָת חַיָּתוֹ, אַז כָּל הַדִּינִים בָּטְלִים .וְנַמְחִים מִרְאָדָם</p>
<p>And it follows that when all impurities are removed, then the Mochin (spiritual intellect) exist without any limitation or constraint, but only with expansiveness.</p>	<p>וּנוֹמָץָא, כַּשְׁנַדְחוּ כָּל הַסִּיגִים, אַז אֵין הַמּוֹחִין בְּשָׂום אֲצָנוֹם וּמִצָּר, רַק בְּהַרְחַבָּה</p>
<p>And regarding this, they said: "Whoever fulfills the three meals [of Shabbat] is saved from three punishments, etc." They did not say "whoever eats," but rather, the matter is that the three meals correspond to the three levels of Mochin (intellectual influences) that flow into a person, each at its proper time and during its meal.</p>	<p>על זה אמרו: "כָּל הַמִּקְרָים שְׁלֹושׁ סְעוּדֹת—בַּצּוֹל מְשֻׁלּוֹשׁ פָּרָעָנוֹת וּכְוּ". ולא אמרו: "כָּל הַאֲוֹכֵל", אלא הענין, מפני שהשלוש סעודות הם שלושת המוחין הנפשעים אל האדם, כָּל אַחֲד בְּשָׁעָתוֹ ובכָּל עַזְקָתוֹ.</p>
<p>And the third meal corresponds to Yaakov. And every person has spiritual influence on Shabbat, but he must ensure that he can fulfill it so that it is maintained within him and that he holds onto it.</p>	<p>וּסְסָעָדָה הַשְׁלִישִׁית הִיא יַעֲקֹב. וְכָל אַדְםִים יִשׁ לֹא הַשְׁפָעָה בְּשַׁבָּת, אֲבָל צְרִיךְ שִׁירָאָה שִׁזְכִּיל לִקְרָא, שִׁיתְקִים בּוֹ וִיפְזִיק בְּפָנָיו.</p>
<p>And this is why it says, "Whoever fulfills the three meals is saved," etc. The idea is that when a person speaks words of Torah and prayer, he desires to cleave to Hashem, but foreign thoughts come and distract him, forcing him to think of other matters. This is called "the judgment of Gehinnom" itself.</p>	<p>זהו, "כָּל הַמִּקְרָים שְׁלֹושׁ סְעוּדֹת בַּצּוֹל כְּוּ". הענין, כי כַּשְׁהַאֲדָם חָדָבְרִי דָּבָרִי תּוֹרָה וְתִפְלָה, רֹצֶחֶת לְהַתְדִּבֶּק אֶל הֵן, אֲבָל מְחַשְּׁבָתוֹ זְרוֹת וּמְבָלְבָלִים אֶתְהָן, וּמְחַשְּׁבָתוֹ לְחַשְׁבָ בְּדָבָרִים אַחֲרִים—זה נִקְרָא "דִּינָא דְגִיהַנּוּמָן" מִפְעָשׁ.</p>
<p>And if a person strengthens himself and pushes these thoughts away, he still suffers, for he cannot fully connect his thoughts to his speech. This is called "the birth pangs of childbirth."</p>	<p>וְאִם אַדְםִם מַתְחִזְקִים בָּזָה וְדֹרֶת אֶתְהָן, עַדְיוֹ יִשׁ לֹא צָעָר, שְׁאַיְנוֹ יִכְלֵל לְקָרְבָּן וּלְקַשְׁר הַמִּחְשָׁבָה עִם הַדָּבָר. זה נִקְרָא "חַבְלִי לְדָה</p>
<p>The analogy is to a woman who is giving birth—surely she will have great joy after she delivers the child, but before reaching that joy, she endures the pain and birth pangs of childbirth.</p>	<p>עַל דָּרֶךְ מְשָׁל, כַּשְׁהָאָשָׁה רֹצֶחֶת לְלִידָת אֶת הַוּלָד—זָבוֹדָאִי יְהִי לָהּ תְּעִנָּג גְּדוֹלָה אַחֲר שְׁתַלְדָת אֶת הַוּלָד—אֲבָל קָדָם שְׁתַבּוֹא אֶל הַתְּעִנָּג, יִשׁ לָהּ צָעָר וְחַבְלִי לְדָה</p>

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Ki Sisa

<p>So too, one must "give birth" to speech, bringing it into actuality, but there are obstacles and pains preventing this. This is called "the birth pangs of Mashiach," for "Siach" (שֵׁיחָ) means speech, as in "the speech of our lips" (Shmuel I 1:13), and "Mashiach" refers to the thought that brings speech into being.</p>	<p>כִּי הָדָר הַזֶּה, כִּי צָרִיךְ לְעַשּׂוֹת "הַזְּלָה"—הַוְאָ הַדְּבָר, שִׁיצַּא לְפָעַל—אָבֶל יֵשׁ חֲבִילִים וְצִירִים וְהַמְעַכְּבִים. וְזֶה נִקְרָא "חֲבִילִים מַשִּׁיחַ", כִּי "שִׁיחַ" הַוְאָ הַדְּבָר, מַלְשִׁון "שִׁיחַ שְׁפָתִינוּ", וּ"מַשִּׁיחַ" הַוְאָ הַמְחַשֵּׁבָה שְׁעוֹשָׂה אֶת הַדְּבָר.</p>
<p>And even if one strengthens himself and overcomes "the birth pangs of Mashiach," he still faces a great battle, for he must fight the "serpent" in a mighty war, as mentioned in the Zohar HaKadosh—with an arrow, a bow, a spear, and a sword.</p>	<p>אַף כִּי תִּתְחַזֵּק הָאָדָם בַּזֶּה וּפְטַר מִחְבֵּלִי מִשִּׁיחַ, עַדְיוֹ יֵשׁ לוֹ מִלְחָמָה גְּדוֹלָה, שָׁאָרֵיךְ לְלִחְמָה עַמְּנָחָשׁ בְּמִלְחָמָה רַבָּה, כֹּאֲמָר בְּזָהָר הַקָּדוֹשׁ: בְּגִירָא, וּבְקַשְׁתָּא, וּבְרַקְמָחָא, וּבְסִפְאָא.</p>
<p>And when one properly maintains the three levels of Mochin within himself, he is saved from these three difficulties, as explained.</p>	<p>וּנוּמָץ, כְּשַׁמְּקָיִם הַגְּ מָוֵחִין בְּתוֹכוֹ, בְּצֹל מִשְׁלָשַׁת הַדְּבָרִים הַפְּלִילִים, כְּמַבָּאָר.</p>
<p>And this is the meaning of "Whoever delights in Shabbat is granted an inheritance without boundaries." The term "inheritance" (נוֹחַלָה) refers to the Mochin (spiritual intellect), similar to how a father bequeaths wisdom to his son.</p>	<p>וְזֶהוּ, "כִּל הַמְעַגֶּג אֶת הַשְּׁבָתָת—נוֹתְנִין לוֹ נַחַלָה בְּלִי מִצְרִים." ("נַחַלָה" נִקְרָא הַמָּוֵחִין, עַל דָּרְךְ שְׁהָאָב מַנְחִיל לְבָנוֹ בְּחִכְמָה.</p>
<p>And then, the Mochin exist without any limitation at all.</p>	<p>וְאֵז הַמָּוֵחִין בְּלִי מִצְרִים כָּל.</p>
<p>And this is the meaning of "He takes small steps in it, and they support him to bless three times." That is, when one takes a small step above the level of smallness and ascends to greatness, then he is supported to bless three times—these are the three Shabbat meals, as mentioned.</p>	<p>וְזֶהוּ, "פּוֹטָעִים בּוֹ פּוֹעִעה קַטְנָה, סּוֹעֲדִים בּוֹ לְבָרָה שְׁלֹושׁ פּוּעֲמִים." רָצָח לֹזֶר, כְּשַׁפְּזָעִים פּוֹעִעה קַטְנָה לְמַעַלָּה מִמְּדֹרְגַת קַטְנָה וּבָאִים לְגָדוֹלָה, אַז סּוֹעֲדִים לְבָרָה שְׁלֹושׁ פּוּעֲמִים—הֵם הַגְּ סּוּזּוּזָת, כֹּאֲמָר.</p>